

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy
usługowej w zieleni w Krosinku

GMINA MOSINA

opracowanie:

mgr Marcin Piernikowski – opracowanie luty 2015 r.

mgr Łukasz Bartoszewski – aktualizacja 28 października 2021 r.

mgr Łukasz Bartoszewski, Paweł Król, mgr inż. Małgorzata Kacprzak – aktualizacja 17 marca 2022 r.

mgr Łukasz Bartoszewski, mgr Paweł Król, – aktualizacja 22 maja 2023 r.

Poznań, luty 2015, aktualizacja 28 października 2021 r., 17 marca 2022 r. i 22 maja 2023 r.

SPIS TREŚCI

1. Informacje ogólne.....	3
1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne	3
1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały.....	4
2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	6
2.1. Położenie i użytkowanie terenu.....	6
2.2. Rzeźba terenu.....	7
2.3. Budowa geologiczna, surowce naturalne.....	7
2.4. Warunki wodne	7
2.5. Gleby.....	10
2.6. Flora i fauna	11
2.7. Formy ochrony przyrody	11
2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki.....	12
2.9. Klimat lokalny	12
2.10. Jakość powietrza.....	12
2.11. Klimat akustyczny	13
3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	14
3.1. Cel opracowania projektu planu.....	14
3.2. Ustalenia projektu planu.....	14
W zakresie terenów wymagających określenia zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się:.....	15
3.3. Powiązania z innymi dokumentami	19
3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu	19
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	20
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu.....	20
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko, w tym:.....	26
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi.....	26
6.2. Oddziaływanie na krajobraz	27
6.3. Oddziaływanie na powietrze	28
6.4. Oddziaływanie na klimat	29
6.5. Oddziaływanie na wody	29
6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	31
6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną.....	31
6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki.....	32
6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny.....	33
6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru.....	34
6.11. Oddziaływanie na całość środowiska przyrodniczego.....	34
7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	35
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	35
9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	36
10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku ...	37
11. Streszczenie	37
12. Załączniki graficzne.....	40

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania dla terenów zabudowy usługowej w zieleni w Krosinku zwanego w dalszej części opracowania „planem”.

Plan sporządzany jest na podstawie uchwały Nr XVI/91/11 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 2 września 2011 roku o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy usługowej w zieleni w Krosinku.

Na obszarze objętym opracowaniem nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całokształt środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, z nowelizacją zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.).

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r., poz. 503 ze zm.).

Aktualnie obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.). Zgodnie z art. 51 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy organ opracowujący projekt dokumentu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. L 26 z dnia 28 stycznia 2012 r.),
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z dnia 29 stycznia 2008 r.).

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument niezbędny do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jakiej wymaga projekt miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Według art. 48 ust. 1 i 1a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3-5 ww. ustawy. Prognoza staje się dokumentem z chwilą jej wyłożenia do publicznego wglądu na okres 21 dni łącznie z projektem planu, po uprzednim ogłoszeniu w miejscowej prasie. Przy wyłożeniu, projekt planu i prognoza są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć bezpośredni wpływ na decyzje Rady Miejskiej w sprawie uchwalenia planu.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa uchwały oraz rysunek planu, stanowiący obowiązuje załącznik graficzny uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Ponadto prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r., poz. 916 ze zm.),
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza winna przedstawiać również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r., informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Stosownie do wymogu art. 53 wyżej wymienionej ustawy, zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

1) materiały kartograficzne:

- mapa zasadnicza 1:1 000,
- mapa ewidencyjna 1:2 000,
- mapa topograficzna 1:10 000,
- mapa hydrograficzna 1:50 000,
- mapa sozologiczna 1:50 000;

2) dokumenty i inne materiały:

- uchwała Rady Miejskiej o przystąpieniu do sporządzenia planu,
- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zabudowy usługowej w zieleni w Krosinku, wrzesień 2021 r.,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Mosina, zatwierdzone uchwałą Nr LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 r.,
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina”, A. Rybczyński, 2008 r.,
- Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, miasta i gmina Mosina”, A. Rybczyński, 2009 r.,
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026, Zakład Analiz Środowiskowych Eko-precyzja, Mosina, 2019 r.,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2019, WIOŚ w Poznaniu, kwiecień 2020 r.,
- Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w 2018 r. /wg badań PIG/, WIOŚ w Poznaniu,
- Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016-2021, GIOŚ,

- Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjętym uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954),
- Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 na podstawie monitoringu - tabela
- „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355),
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik, 2013 r.,
- Gumiński R. 1951. Meteorologia i klimatologia dla rolników. Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Warszawa,
- Kondracki J. 2002. Geografia regionalna Polski. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,
- wnioski złożone do planu,
- obowiązujące przepisy prawne,
- wizja terenowa z dokumentacją fotograficzną,
- <http://www.poznan.rzgw.gov.pl>,
- <http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
- <http://poznan.wios.gov.pl>,
- <http://www.psh.gov.pl>,
- <http://mjwp.gios.gov.pl>,
- <http://bazagis.pgi.gov.pl>,
- <http://maps.geoportal.gov.pl>,
- <https://www.google.pl/maps>.

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez Urząd Miejski pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanej wiedzy o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu planu.

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Położenie i użytkowanie terenu

Obszar opracowania projektu planu położony jest w południowo-zachodniej części gminy Mosina, w obrębie geodezyjnym Krosinko, obejmuje działki o nr ewid. 268, 269, 270, 271/1, 271/2, 279, 280/4, 280/9, 280/10, 280/11, 280/12, 300/1, 300/2, 301/1, 301/2, których łączna powierzchnia wynosi ok. 27,6658 ha. Na części działki o nr ewid. 280/12 występują budynki w zabudowie zagrodowej. Na obszarze objętym planem usytuowany jest ciek wodny o nazwie Kanał Olszynka.

Zgodnie z mapą ewidencyjną omawiany obszar stanowią grunty orne klasy RV i RVI, pastwiska trwałe PsV, łąki trwałe ŁIV i ŁV, grunty pod rowami W, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws, inne tereny zabudowane Bi oraz nieużytki N.

Sąsiedztwo przedmiotowych terenów stanowią: drogi gminne, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny rolnicze, lasy oraz tereny wód śródlądowych powierzchniowych – stawy oraz Kanał Mosiński.

Granice opracowania wyznaczają: od zachodu – ul. Wierzbowa, od wschodu – ul. Lipowa od północy – Kanał Mosiński, a od południa tereny otwarte tj. kompleks leśny, stawy oraz pola uprawne.

2.2. Rzeźba terenu

Według podziału fizycznogeograficznego Polski J. Kondrackiego, badany teren położony jest w podprovincji Pojezierza Południowobałtyckie (315), w zasięgu makroregionu Pradoliny Warciańsko-Odrzańskiej (315.6), w mezoregionie – Kotlina Śremska (315.64).

Natomiast zgodnie z podziałem geomorfologicznym Niziny Wielkopolskiej B. Krygowskiego, przedmiotowy obszar należy do subregionu Odcinek Śremski (B4), będącego częścią regionu Pradolina Warszawsko-Berlińska (B). Jak wynika z mapy sytuacyjno-wysokościowej, analizowany teren jest prawie płaski i delikatnie opada z południa na północ w kierunku Kanału Mosińskiego. Rzędne terenu oscylują wokół wielkości 60-65 m n. p. m. Głównymi zagłębieniami są koryto kanału Olszynka oraz oczko wodne, oba wypełnione wodą.

Pod względem geomorfologicznym omawiany fragment wsi Krosinko stanowi terasę niską, nadzalewową. Jest to forma postglacjalna, związana z erozyjno-akumulacyjną działalnością wód rzecznych rzeki Warty. Jest ona płaska, z licznymi śladami dawnego przepływu, wyniesiona około 58-65 m n.p.m. (5-9 m). Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami.

2.3. Budowa geologiczna, surowce naturalne

Pod względem geologicznym przedmiotowy teren znajduje się w obrębie jednostki tektonicznej niecka szczecińsko-mogileńsko-łódzko-miechowska, powstałej w wyniku oddziaływania lądolodu skandynawskiego w okresie zlodowacenia bałtyckiego fazy poznańskiej. W budowie geologicznej występują utwory kenozoiczne oraz mezozoiczne, przykryte osadami trzeciorzędowymi, w skład których wchodzi mułki, mułowce, piaski drobnoziarniste, piaski różnoziarniste, ropy, mułki i węgle brunatne miocenu. Przykrywają je osady czwartorzędowe, gdzie dominują piaszczysto-gliniaste utwory akumulacji lodowcowej, budujące wysoczyzny morenowe fazy poznańskiej zlodowacenia bałtyckiego.

Na przedmiotowym terenie, na głębokości 60 m – 80 m przebiega Wielkopolska Dolina Kopalna, bardzo korzystna plejstocenska struktura wodonośna.

Według szczegółowej mapy geologicznej Polski obszar objęty miejscowym planem pokryty jest plejstocenskim piaskami i żwirami rzeczno-wodnolodowcowymi stadiału leszczyńsko-pomorskiego.

Przedmiotowy obszar zlokalizowany jest w całości w obrębie udokumentowanego złoża kopalin – Mosina - węgle brunatne, nr 768, zaś za południową granicą przedmiotowego obszaru występują dwa udokumentowane złoża kruszywa naturalnego – Krosinko oraz Krosinko II. Zgodnie z posiadanymi informacjami, dla ww. złóż nie został wyznaczony ani obszar, ani teren górniczy.

2.4. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Obszar planu zlokalizowany jest niedaleko ujścia kanału Olszynki do kanału Mosińskiego. Fragment kanału Mosińskiego stanowi północną granicę opracowania, zaś kanał Olszynka przepływa z południa na północ przez środkową część obszaru objętego niniejszą prognozą. Kanał Mosiński jest kanałem melioracyjnym, łączący wody górnej Obry i Mogielnicy z Wartą.

Jak już wspomniano powyżej fragment Kanału Mosińskiego stanowi północną granicę opracowania. Jest to kanał melioracyjny (skanalizowana odnoga Obry), odprowadzający wody górnej Obry i Mogielnicy do Warty. Ma on długość 25,7 km i powstał w latach 1850-59. Rozpoczyna się w tzw. Węźle Bonikowskim w pobliżu Kościana i uchodzi do Warty w Puszczykowie, w pobliżu granicy z Mosiną, łącząc zlewnie Odry (przez południowy Kanał Obry) i Warty.

Na Kanale Mosińskim maksymalne miesięczne stany średnie wody występują w marcu. Kulminacje bezpośrednio po okresie zimowym są wezbraniem typu roztopowego, czyli tworzą się z wód topniejącego śniegu i rozmarzania podłoża.

Obszar planu częściowo położony jest na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat.

Ponadto w centralnej części analizowanego terenu, w rejonie zabudowań, istnieje niewielkie oczko wodne, a tuż za południowo-zachodnią granicą opracowania zlokalizowane są trzy dość duże stawy hodowlane.

Według podziału Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia – kod RW60000185699 oraz (JCWP) Olszynka – kod RW600017185694, na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty.

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355) status JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia - kod RW60000185699, został określony jako: sztuczna, a jej stan określono jako zły, zaś status JCWP Olszynka – kod RW600017185694, status został określony jako: silnie zmieniona, a jej stan określono jako zły. Dla JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia - kod RW60000185699 ustalono odstępstwo i przedłużono termin osiągnięcia celu do 2021 r. Wynika to z braku możliwości technicznych. W zlewni JCWP występuje presja komunalna. W programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, które są wystarczające, aby zredukować tę presję w zakresie wystarczającym dla osiągnięcia dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2021. Dla JCWP Olszynka – kod RW600017185694 również ustalono odstępstwo i przedłużono termin osiągnięcia celu do 2027 r. Związane jest to z występowaniem w zlewni JCWP presji rolniczej. W programie działań zaplanowano wszystkie możliwe działania mające na celu ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dla dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.

W dniu korygowania prognozy środowiskowej na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska znajdowała się „Klasyfikacja wskaźników jakości jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2020 - tabela”. Jednak w tym zestawieniu brakowało danych dla JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia oraz JCWP Olszynka.

Monitoring jakości wód powierzchniowych i podziemnych na przedmiotowym obszarze prowadzony jest przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 na podstawie monitoringu - tabela” badania przeprowadzone w punkcie pomiarowo-kontrolnym Kanał Mosiński - Mosina, zlokalizowanym w granicach JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia, najbliższej obszarze objętego opracowaniem, wykazały następujące wyniki:

- klasa elementów biologicznych – klasa III, stan umiarkowany,
- klasa elementów fizykochemicznych – klasa I, stan bardzo dobry,
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne – klasa II, stan dobry,
- klasyfikacja stanu chemicznego – stan poniżej dobrego,
- klasyfikacja potencjału ekologicznego – klasa III, umiarkowany potencjał ekologiczny.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1475) dla klasyfikacji elementów biologicznych klasa III oznacza umiarkowany potencjał ekologiczny wskaźnika jakości wód powierzchniowych elementów biologicznych. Jeżeli klasyfikacja elementów biologicznych wskazuje na umiarkowany potencjał elementów biologicznych, to – niezależnie od wyników klasyfikacji elementów fizykochemicznych – dla danej jednolitej części wód powierzchniowych określa się umiarkowany potencjał ekologiczny.

Zgodnie z interpretacją wyników badań, zamieszczoną w ww. rozporządzeniu, JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia, na terenie którym położony jest obszar objęty planem, nadaje się III klasę jakości wód powierzchniowych.

Ocena stanu jcwp określa się jako zły stan wód.

Zgodnie z „Oceną stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 na podstawie monitoringu - tabela” badania przeprowadzone w punkcie pomiarowo-kontrolnym Olszynka - Krosno, zlokalizowanym w granicach JCWP Olszynka, najbliższej obszarowi objętemu opracowaniem, wykazały następujące wyniki:

- klasa elementów biologicznych – klasa V, stan zły,
- klasa elementów fizykochemicznych – klasa >II, poniżej stanu dobrego,
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne – klasa II, stan dobry,
- klasyfikacja stanu chemicznego – stan poniżej dobrego,
- klasyfikacja potencjału ekologicznego – klasa V, zły potencjał ekologiczny.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1475) dla klasyfikacji elementów biologicznych klasa V oznacza zły potencjał ekologiczny wskaźnika jakości wód powierzchniowych elementów biologicznych. Jeżeli klasyfikacja elementów biologicznych wskazuje na zły potencjał elementów biologicznych, to – niezależnie od wyników klasyfikacji elementów fizykochemicznych – dla danej jednolitej części wód powierzchniowych określa się zły potencjał ekologiczny.

Zgodnie z interpretacją wyników badań, zamieszczoną w ww. rozporządzeniu, JCWP Olszynka, na terenie której położony jest obszar objęty planem, nadaje się V klasę jakości wód powierzchniowych.

Ocena stanu jcwp określa się jako zły stan wód.

Wody podziemne

Przedmiotowy teren położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 60, o kodzie GW600060. Na terenie opracowania pierwszy poziom wodonośny stanowią utwory czwartorzędowe, na które składa się poziom gruntowy, międzyglinowy górny oraz międzyglinowy dolny. Poziom gruntowy występuje w utworach piaszczysto-żwirowych. Charakterystyka wodonośna porowa. Zwierciadło wody jest swobodne. Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu wynosi od 0,5 m do 35,0 m. Miąższość wynosi od 0,5 m do 35 m. Współczynnik filtracji od 0,07 m/h do 5,0 m/h. Przewodność od 1 m²/h do 120 m²/h. Poziom międzyglinowy górny występuje w utworach piaszczysto-żwirowych. Charakterystyka wodonośna porowa. Zwierciadło wody jest swobodno-napięte. Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu wynosi od 0,5 m do 35 m. Miąższość wynosi od 0,1 m do

35 m. Współczynnik filtracji od 0,07 m/h do 3,5 m/h. Przewodność od 0,5 m²/h do 50 m²/h. Poziom gruntowy występuje w utworach piaszczysto-żwirowych. Charakterystyka wodonośna porowa. Zwierciadło wody jest napięte. Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu wynosi od 30 m do 100 m. Miąższość wynosi od 5 m do 60 m. Współczynnik filtracji od 0,2 m/h do 3,0 m/h. Przewodność od 3 m²/h do 90 m²/h.

Na terenie opracowania drugi poziom wodonośny stanowią utwory neogeńsko-paleogeńskie, na które składa się poziom mioceni i oligoceni. Poziom mioceni występuje w utworach piaszczystych, piaszczystych pylastych oraz żwirowych. Charakterystyka wodonośna porowa. Zwierciadło wody jest napięte. Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu wynosi od 45 m do 180 m. Miąższość wynosi od 10 m do 130 m. Współczynnik filtracji od 0,05 m/h do 0,9 m/h. Przewodność od 0,8 m²/h do 35 m²/h. Poziom oligoceni występuje w utworach piaszczystych. Charakterystyka wodonośna porowa. Zwierciadło wody jest napięte. Głębokość występowania warstw wodonośnych poziomu wynosi od 150 m do 200 m. Miąższość wynosi od 2 m do 30 m. Współczynnik filtracji od 0,06 m/h do 0,4 m/h. Przewodność od 1 m²/h do 8 m²/h.

Na przedmiotowym terenie nie występują ujęcia wód podziemnych o zasobach do 50 m³/h. W związku z powyższym nie występuje strefa ochronna ujęcia wód podziemnych.

Omawiany obszar położony jest w zasięgu występowania udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin. Jest to czwartorzędowy, porowy zbiornik pradoliny, obejmujący spory obszar 1904 km². Średnia głębokość utworów wodonośnych wynosi 25-35 m, a szacunkowe zasoby dyspozycyjne 456 tys. m³/dobę.

W 2020 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring operacyjny stanu chemicznego wybranych jednolitych części wód podziemnych. Próbkę wód podziemnych pobrano w 390 punktach pomiarowych. Ocena jakości wód podziemnych przeprowadzono w punkcie monitoringowym w miejscowości Mosina, w gminie miejsko-wiejskiej Mosina, zlokalizowanym na obszarze JCWPd nr 60, najbliższej terenu opracowania planu, wykazało III klasę jakości 2020. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej 7 listopada 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2147) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- I klasa – wody bardzo dobrej jakości,
- II klasa – wody dobrej jakości,
- III klasa – wody zadowalającej jakości,
- IV klasa – wody niezadowalającej jakości,
- V klasa – wody złej jakości.

Zgodnie z rozporządzeniem III klasa to wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka.

Zgodnie z mapą stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 172 obszary zawartą na stronie internetowej <http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/mapa,172.html>, na obszarze JCWPd nr 60 w 2019 r. odnotowano dobry stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych.

Zgodnie z informacjami zawartymi w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych JCWPd nr 60 został określony jako dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona.

2.5. Gleby

Gleby występujące na terenie gminy Mosina są bardzo zróżnicowane. Różnorodność występujących gleb świadczy o tym, że pokrywą glebową ukształtowały odmienne procesy glebotwórcze, rzeźba terenu oraz warunki wilgotnościowe podłoża.

W gminie Mosina występują głównie gleby płowe, rdzawe, murszowe, czarne ziemie i mady rzeczne. Głównie występującym kompleksem jest żytńi słaby, bardzo słaby oraz dobry. Oznacza to, że gleby znajdujące się w gminie Mosina mają małą przydatność rolniczą. Na terenie gminy nie występują grunty klas I-III. Gleby klas IVa i IVb zajmują około 30% gruntów rolnych, zaś klas V i VI stanowią ponad 65%. W granicach obszaru objętego projektem planu występują grunty orne klasy RV i RVI, pastwiska trwałe PsV, łąki trwałe ŁIV i ŁV, grunty pod rowami W, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws, inne tereny zabudowane Bi oraz nieużytki N. Grunty te nie wymagają uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze, zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2409). Skalami macierzystymi dla wszystkich typów gleby występujących na analizowanym obszarze są piaski słabogliniaste, podścielane piaskami luźnymi.

Centralną i wschodnią część opracowania zajmują gleby murszowo-mineralne, zaliczane do gleb bagiennych. Wykształciły się one z płytkich gleb, głównie na piaskach w wyniku osuszenia. Są kwaśne, ubogie w fosfor, potas i magnez. Zaliczono je do dziewiątego oraz w niewielkim zakresie, szóstego kompleksu przydatności gleb tzn. kolejno do kompleksu zbożowo-pastewnego słabego i żytniego słabego. Oba ww. kompleksy odznaczają się bardzo małą zdolnością zatrzymywania wody i składników pokarmowych. Pierwszy charakteryzują gleby okresowo lub stale podmokłe, drugi zaś gleby bardzo skłonne do przesychnienia. Stanowią one zatem słabe siedliska dla upraw polowych. Pod względem bonitacyjnym są to gleby orne słabe, mało żyzne i nieurodzajne, zaliczone do klasy V. W zachodniej części obszaru objętego planem występują natomiast gleby brunatne wylugowane. Są to gleby kwaśne, średnio zasobne w fosfor, potas i magnez. Zakwalifikowane zostały one do siódmego kompleksu przydatności rolniczej tj. kompleksu żytniego bardzo słabego, który wykazuje zdecydowanie niekorzystne właściwości dla produkcji rolnej. Poziom próchnicy jest bardzo płytki, a odczyn przeważnie kwaśny. Należą one w większości dla klasy V oraz we fragmencie zachodnim.

2.6. Flora i fauna

Obszar opracowania planu obejmuje przede wszystkim grunty użytkowane rolniczo, charakteryzujące się niską różnorodnością biologiczną. Pola uprawne są odpowiednie dla produkcji żyta, ziemniaków, łubinu i seradeli. Produkcji roślinnej towarzyszy roślinność segetalna, do której zalicza się głównie chwasty, m.in. perz właściwy, mak polny, chaber, wyka czy bławatek. Używanie środków chemicznych oraz nowych technik upraw wpływa na zanikanie roślinności segetalnej.

Szatę roślinną na tym terenie, obok roślin uprawnych stanowią gatunki ozdobne oraz drzewa owocowe, rosnące przy zabudowie na działce o nr ewid. 280/12 oraz krzewy i drzewa przy kanale Olszynka.

Fauna miejscowa, występująca na przedmiotowym obszarze, to głównie ptactwo oraz zwierzyzna, związana z siedliskami polnymi. Na terenach przyległych do kanału Olszynki występować mogą żaby, traszki i jaszczurki oraz owady tj. motyle, chrząszcze i komary. Dominującymi rybami kanału Mosińskiego są: jelec, leszcz, płoć oraz krap. W związku z tym można przypuszczać, że te same gatunki występują w wodach kanału Olszynki.

Z uwagi na dominację rolniczego charakteru przedmiotowego obszaru oraz jego sąsiedztwo z wodami kanałów Mosińskiego oraz Olszynki, istnieje małe prawdopodobieństwo bytowania gatunków objętych ochroną na obszarze opracowania planu. Nie można jej jednak wykluczyć.

2.7. Formy ochrony przyrody

Obszar objęty projektem planu położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. W odległości około 20 m od obszaru objętego planem znajduje się Wielkopolski Park Narodowy – otulina, zaś w odległości ok. 460 m od obszaru objętego planem znajduje się: Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony - Ostoja Rogalińska PLB300017, Natura 2000 Specjalnej Obszary Ochrony - Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz Wielkopolski Park Narodowy.

2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

Na terenie objętym opracowaniem nie występują zewidencjonowane obiekty zabytkowe.

2.9. Klimat lokalny

Klimat okolic Mosiny jak całego Niżu Polskiego, jest wynikiem ścierania się klimatu oceanicznego i kontynentalnego. Według regionalizacji klimatyczno-rolniczej, region poznański należy do dzielnicy środkowej, charakteryzującej się najmniejszym rocznym opadem, poniżej 550 mm i mniej oraz znaczną ilością wiatrów o przewadze - zachodnich. Czas trwania okresu wegetacyjnego waha się od 210 do 220 dni. Średnia roczna temperatura powietrza nieznacznie przekracza 8°C. Najzimniejszym miesiącem jest luty (średnio ok. -2°C), najcieplejszym lipiec (średnio ok. +18°C). W lutym jest przeciętnie najmniej opadów (ok. 30 mm) a w lipcu najwięcej (ok. 90 mm). Ogólnie, charakterystycznymi cechami tego klimatu są: stosunkowo małe roczne amplitudy powietrza, wczesna wiosna, długie lato, łagodna i krótka zima z małą pokrywą śnieżną. Klimat lokalny - charakterystyczny dla wyniesionej wysoczyzny dobrze przewietrzony i nasłoneczniony.

Na obszarze opracowania występują dobre warunki termiczne, przewietrzenie oraz nasłonecznienie. Wilgotność powietrza jest większa niż na innych podobnych terenach, ze względu na sąsiedztwo dwóch cieków wodnych – kanału Mosińskiego oraz Olszynki.

2.10. Jakość powietrza

Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Departament Monitoringu Środowiska. W roku 2021 dla terenu województwa wielkopolskiego wydaną roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego, dotyczącą roku 2020. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2021 r. poz. 914) gmina Mosina należy do strefy wielkopolskiej.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

1. w klasyfikacji podstawowej:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines, tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe.

2. w klasyfikacji dodatkowej:

- do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. $\leq 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{2,5} – dla fazy II tj. $> 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Dodatkową klasyfikację wprowadzono na potrzeby raportowania do Komisji Europejskiej.

Na podstawie oceny poziomu poszczególnych substancji dokonano klasyfikacji stref, w których są dotrzymane lub przekroczone przewidziane prawem poziomy dopuszczalne, docelowe lub poziomy celów długoterminowych.

Interpretując wyniki klasyfikacji ze względu na ochronę zdrowia, w szczególności wskazujące na potrzebę opracowania programów ochrony powietrza, należy pamiętać, że wynik taki nie powinien być utożsamiany ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy. Klasa C może oznaczać np. lokalny problem związany z daną substancją.

Dla poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszony PM10, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu strefę wielkopolską zaliczono do klasy A.

Dokonując oceny stref dla pyłu zawieszony PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego II fazy – wartości obowiązującej dla roku 2020 strefa wielkopolska uzyskała klasę C1.

W roku 2020 w strefie wielkopolskiej stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu – strefę zaliczono do klasy C.

Dokonując klasyfikacji dodatkowej:

- w przypadku ozonu odnosząc otrzymane wyniki do poziomu celu długoterminowego strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2;
- w przypadku pyłu PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego I fazy strefa wielkopolska uzyskała klasę A.

Tabela 1. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C oraz A1, C1 dla pyłu PM2,5) [źródło: GIOŚ]

Lp.	Nazwa strefy	Kod strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃	PM10	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM2,5
1	Aglomeracja Poznańska	PL3001	A	A	A	A	A ¹	A	A	A	A	A	C	A1 ²
2	miasto Kalisz	PL3002	A	A	A	A	A ¹	A	A	A	A	A	C	A1 ²
3	strefa wielkopolska	PL3003	A	A	A	A	A ¹	A	A	A	A	A	C	C1 ²

¹⁾ Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefy uzyskały klasę D2

²⁾ Dla pyłu PM2,5 – poziom dopuszczalny I faza, strefy: aglomeracja poznańska, miasto Kalisz oraz strefa wielkopolska uzyskała klasę A

Interpretując wyniki klasyfikacji ze względu na ochronę roślin, w efekcie oceny przeprowadzonej dla 2020 roku w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy. W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2.

Tabela 2. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C) [źródło: GIOŚ]

Lp.	Nazwa strefy	Kod strefy	SO ₂	NO _x	O ₃ ¹
1	strefa wielkopolska	PL3003	A	A	A

Dla ozonu – poziom celu długoterminowego strefa wielkopolska uzyskała klasę D2

Obecnie na dobry stan powietrza atmosferycznego na badanym terenie wpływa niewątpliwie brak w okolicy dróg o dużym natężeniu ruchu oraz większych zakładów produkcyjnych, a także bliskie sąsiedztwo bardzo dużego kompleksu leśnego w postaci Wielkopolskiego Parku Narodowego.

2.11. Klimat akustyczny

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałas w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają

zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,

- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźnika długookresowego L_{DWN} (poziom dziennie-wieczorno-nocny) wynosi – w zależności od przeznaczenia terenu – od 50 dB do 70 dB, natomiast dla wskaźnika L_N (długookresowy poziom hałasu w porze nocy) od 45 dB do 65 dB. W odniesieniu do pojedynczej doby ustalono wartość dopuszczalną równoważnego poziomu hałasu L_{AeqD} w porze dnia równą od 50 dB do 68 dB, natomiast wartość równoważnego poziomu hałasu w porze nocy (L_{AeqN}) wynosi od 45 dB do 60 dB. Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

Klimat akustyczny na omawianym terenie kształtowany jest przez ruch samochodowy odbywający się drogami gminnymi, przebiegającymi wzdłuż północnowschodniej i południowozachodniej granicy opracowania. Należy zaznaczyć, że natężenie hałasu generowanego przez samochody charakteryzuje się zmiennością w ciągu doby - większe w porze dziennej oraz znacząco mniejsze w porze nocnej. Dodatkowym źródłem hałasu o charakterze okresowym jest praca maszyn rolniczych na okolicznych polach uprawnych.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zadaniem miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenów, sposób ich zagospodarowania i zabudowy, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych tego terenu oraz otoczenia.

Przedmiotowy projekt planu sporządzany jest w związku z podjętą przez radę gminy uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu. Celem opracowania jest wprowadzenie terenów o funkcji zgodnej z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina, a konkretnie uregulowanie zasad i warunków zabudowy dla istniejącej oraz potencjalnej zabudowy usługowej z uwzględnieniem konieczności zapewnienia właściwej obsługi komunikacyjnej oraz położenia przy Kanale Mosińskim i jego dopływie. Opracowanie przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwoli na określenie szczegółowych zasad zagospodarowania terenu w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju.

3.2. Ustalenia projektu planu

Przedmiotem ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu są:

- tereny zabudowy usługowej w zieleni, oznaczone symbolami **1U/ZP**, **2U/ZP** i **3U/ZP**;
- tereny zieleni izolacyjnej, oznaczone symbolami **1ZI** i **2ZI**;
- teren wód powierzchniowych i zieleni, oznaczony symbolem **WS/ZP**;

- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami **1KDW, 2KDW i 3KDW**.

Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

Ustala się zakaz lokalizacji:

- obiektów tymczasowych;
- ogrodzeń pełnych;
- obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży przekraczającej 300 m²;

Ustala się:

- stosowanie jednolitego koloru elewacji;
- w przypadku zastosowania dachów stromych, krycie dachów materiałami w kolorach z palety czerwonej, brązowej lub szarej.

W projekcie planu zawarto następujące zapisy istotne z punktu widzenia ochrony środowiska:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego oraz inwestycji dopuszczonych w planie;
- nakaz ochrony powierzchni ziemi i gleby przed zanieczyszczeniami, a w przypadku ich zanieczyszczenia, rekultywację przy uwzględnieniu zapisów planu i zgodnie z przepisami odrębnymi (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi – Dz.U. 2016 poz. 1395);
- lokalizację szpalerów lub rzędów drzew zgodnie z rysunkiem planu;
- zagospodarowanie zielenią wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia;
- dopuszczenie lokalizacji stawów i oczek wodnych na terenach **U/ZP**;
- dla terenów **U/ZP** w przypadku lokalizacji obiektów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży dopuszczalne poziomy hałasu jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zgodnie z przepisami odrębnymi (zgodnie z przepisami w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku);
- dla terenów **U/ZP** w przypadku lokalizacji hoteli, obiektów z zakresu sportu i rekreacji dopuszczalne poziomy hałasu jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zgodnie z przepisami odrębnymi (zgodnie z przepisami w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku);
- zakaz lokalizacji miejsc postojowych, dojeżdż, dojazdów, dróg wewnętrznych na terenie biologicznie czynnym oraz na terenach **ZI**;
- nakaz uwzględnienia położenia terenu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin i ochrona zgodnie z zapisami planu i przepisami odrębnymi (ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne - t.j. Dz.U. 2022 poz. 2625 ze zm.).

W zakresie terenów wymagających określenia zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się:

- nakaz prowadzenia badań archeologicznych lub ratowniczych badań wykopaliskowych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu;
- nakaz uzyskania pozwolenia właściwego konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem pozwolenia na budowę.

W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dopuszcza się wprowadzenie nasadzeń drzew i krzewów oraz zieleni niskiej na wolnych od utwardzenia powierzchniach terenów dróg, z zachowaniem przepisów odrębnych.

Na terenach zabudowy usługowej w zieleni, oznaczonych na rysunku symbolami **1U/ZP**, **2U/ZP** i **3U/ZP** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- lokalizację zabudowy usługowej w zakresie hotelarstwa, gastronomii, turystyki i agroturystyki, sportu i rekreacji wraz z uzupełniającymi parkingami;
- sytuowanie budynków z uwzględnieniem nieprzekraczalnych linii zabudowy zgodnie z rysunkiem;
- zakaz lokalizacji hal garażowych w kondygnacjach nadziemnych;
- dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych, jeśli pozwalają na to warunki gruntowo - wodne;
- dla istniejących budynków zlokalizowanych na terenie **3U/ZP**, dopuszczenie zmiany sposobu użytkowania, przebudowy, rozbudowy, nadbudowy i remontu, z zachowaniem pozostałych ustaleń planu w tym z zachowaniem ustalonych linii zabudowy;
- maksymalną powierzchnię zabudowy – 5% powierzchni terenu, przy czym powierzchnia jednego wolnostojącego budynku usługowego nie może przekroczyć 2500 m²;
- wskaźnik intensywności zabudowy od 0,01 do 0,2 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki budowlanej;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 70% powierzchni terenu;
- wysokość zabudowy do 3 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie więcej niż 12,0 m, a także nie więcej niż 75,0 m n.p.m.;
- stosowanie dowolnych kątów nachylenia połaci dachowych;
- w przypadku zastosowania dachów o kącie nachylenia połaci dachowych powyżej 20° pokrycie dachu – strzecha, blacha, dachówka lub materiał dachówkopodobny;
- wysokość ogrodzenia działek od strony dróg publicznych – nie więcej niż 1,50 m, wyłącznie jako ogrodzenia ażurowe,
- wysokość ogrodzenia nie wymienionego w pkt 12 – nie więcej niż 2 m;
- minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych nie mniejszą niż 10000 m² oraz szerokość frontu nie mniejszą niż 50 m
- zasady wydzielania działek budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 14 nie dotyczą wydzielenia działek pod obiekty infrastruktury technicznej, drogi wewnętrzne oraz dojścia i dojazdy;
- zapewnienie stanowisk postojowych, w tym miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów wyposażonych w kartę parkingową, w ilości nie mniejszej niż:
 - a) dla obiektów gastronomii 4 stanowiska na 10 miejsc w lokalu,
 - b) dla obiektów hotelarskich 50 stanowisk na 100 łózek, w tym:
 - nie mniej niż 3 stanowiska dla pojazdów osób niepełnosprawnych,
 - c) dla obiektów usługowych innych niż wymienione w lit. a-b, 3 stanowiska na 100 m² powierzchni użytkowej,
 - d) dla zabudowy sportowo-rekreacyjnej 5 stanowisk na 100 m² powierzchni użytkowej;
 - e) dla zabudowy usługowej wymagającej obsługi samochodami ciężarowymi lokalizację co najmniej 1 stanowiska przeładunku i 1 stanowiska postoju poza stanowiskami postojowymi wymienionymi w lit. a-d;
- dopuszczenie lokalizacji dojazdów i dojazdów;
- dopuszczenie realizacji zbiorników wodnych o powierzchni do 2500 m²;
- dopuszczenie sytuowanie instalacji fotowoltaicznych wyłącznie jako urządzeń innych niż wolnostojące, zgodnie z przepisami odrębnymi (ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii 1378 ze zm.);
- dopuszczenie zachowania i przebudowy istniejących rowów melioracyjnych.

Na terenach zieleni izolacyjnej oznaczonych na rysunku symbolami **1ZI**, **2ZI** ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania:

- lokalizację nasadzeń składających się z zieleni nisko i wysoko piennej, z gatunków rodzimych roślinności liściastej i iglastej, tworzących barierę wizualną;
- udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 90% powierzchni terenu;
- zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych;
- zakaz lokalizacji stanowisk postojowych;
- dopuszczenie lokalizacji sieci infrastruktury technicznej.

Na terenie wód powierzchniowych i zieleni, oznaczonego na rysunku symbolem **WS/ZP** ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania:

- zachowanie istniejącego Kanału Olszynka;
- dopuszczenie lokalizacji budowli wodnych i urządzeń melioracji wodnych;
- lokalizację mostu w strefie wyznaczonej na rysunku planu;
- dopuszczenie lokalizacji przystani kajakowej w strefie wyznaczonej na rysunku planu;
- dopuszczenie lokalizacji zieleni izolacyjnej;
- dopuszczenie lokalizacji placów gier i zabaw dla dzieci, miejsc biwakowych, parkingów rowerowych, zadaszeń, stołów, ławek i innych urządzeń turystycznych;
- dopuszczenie lokalizacji obiektów zaplecza sanitarnego, z dachami płaskimi o kącie nachylenia połaci dachowych do 5° i o wysokości maksymalnie 3,0 m;
- wskaźnik intensywności zabudowy od 0,0 do 0,1 liczony jako stosunek powierzchni całkowitej zabudowy do powierzchni działki budowlanej;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 90% powierzchni terenu;
- przy zagospodarowaniu nakaz uwzględnienia położenia części terenu na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat – p=1%.

Na terenach dróg wewnętrznych oznaczonych na rysunku symbolami **1KDW**, **2KDW** i **3KDW** ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania:

- szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu,
- sytuowanie pieszo-jezdni o szerokości nie mniejszej niż 8 m;
- dopuszczenie wprowadzenia zieleni w pasy drogowe;
- zakaz sytuowania stanowisk postojowych;
- sytuowanie dodatkowych, innych niż ustalone w pkt 2-3 elementów infrastruktury transportowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszczenie lokalizacji sieci infrastruktury technicznej.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych ustala się:

- cały obszar objęty planem znajduje się w zasięgu udokumentowanego złoża węgla brunatnego „Mosina” o nr złoża 768;
- na terenie **WS/ZP** wskazuje się: granice obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, dla których ustala się nakaz uwzględnienia uwarunkowań wynikających z położenia terenu na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- zachowanie ciągłości powiązań sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie do nich dostępu;
- dopuszczenie budowy, przebudowy i rozbudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- zachowanie ciągłości istniejącego systemu melioracyjnego, z dopuszczeniem przebudowy;
- zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz zapewnienia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz odprowadzania ścieków bytowych do kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na własnym terenie lub ich odprowadzanie do kanalizacji deszczowej, dolów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi (rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych – Dz.U. 2019 poz. 1311 oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie – Dz.U. 2019 poz. 1065 ze zm.);
- zaopatrzenie w gaz ustala się z istniejących lub nowych sieci gazowych zlokalizowanych w obszarze lub poza obszarem planu, przy czym ustala się:
 - a) zachowanie ograniczeń wynikających z przebiegu sieci gazowej, zgodnie z przepisami odrębnymi (rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie – Dz.U. 2013 poz. 640);
 - b) strefy kontrolowane dla sieci gazowych, zgodnie z przepisami odrębnymi (rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie – Dz.U. 2013 poz. 640);
- nakaz stosowania przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, z uwzględnieniem zapisu pkt 12 oraz z dopuszczeniem wprowadzania odnawialnych źródeł energii zgodnie z zapisem §8 ust. 1 pkt 19 oraz z wyłączeniem elektrowni wiatrowych, zgodnie z przepisami odrębnymi (program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjętym uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. – Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954);
- uwzględnienie zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zgodnie z przepisami odrębnymi (program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjętym uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. – Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954);
- zasilanie w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej;
- postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi (ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – Dz.U. 2021 poz. 779 ze zm. oraz regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Mosina – Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 14 grudnia 2020 r., poz. 9707);
- dopuszczenie retencjonowania wód opadowych i roztopowych w podziemnych zbiornikach z możliwością ich wtórnego wykorzystywania do celów bytowo – gospodarczych;
- zakaz realizacji nowych napowietrznych linii elektroenergetycznych.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu w zakresie tekstowym i graficznym muszą być powiązane z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, który to dokument określa politykę przestrzenną gminy, w tym zasady zagospodarowania przestrzennego jej poszczególnych części. Miejscowy plan zostaje uchwalony po wcześniejszym stwierdzeniu jego zgodności ze Studium przez Radę Miejską.

W obowiązującym dokumencie Studium, zatwierdzonym uchwałą Nr LVI/386/10 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 lutego 2010 r., obszar objęty opracowaniem planu zlokalizowany jest w granicach terenu zabudowy usługowej w zieleni, oznaczony symbolem F1_UZ2. W projekcie planu wyznacza się tereny zabudowy usługowej w zieleni, teren wód powierzchniowych i zieleni, tereny zieleni izolacyjnej, tereny dróg wewnętrznych. Ustalenia planu są zgodne z obowiązującym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mosina, zatwierdzonym uchwałą Nr LVI/386/10 Rady Miasta Mosina z dnia 25 lutego 2010 r.”. Plan przewiduje również zgodność z Uchwałą Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania, w której zawarto kierunki polityki przestrzennej na szczeblu województwa.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Na obszarze objętym opracowaniem nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Przedmiotowy dokument ustali zapisy prawa miejscowego w zakresie przyszłego zagospodarowania przestrzeni w dostosowaniu do obowiązujących przepisów z zakresu ochrony środowiska.

Brak przeprowadzenia procedury sporządzenia planu dla obszaru nieobjętego obecnie ustaleniami miejscowego planu uniemożliwiłoby właściwe ukształtowanie funkcjonalno-przestrzenne przedmiotowych terenów. W przypadku braku obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, realizacja inwestycji budowlanych może być prowadzona na podstawie indywidualnych decyzji administracyjnych, wydawanych zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, na podstawie zasady tzw. „dobrego sąsiedztwa”. Co więcej decyzje o warunkach zabudowy nie muszą respektować polityki przestrzennej gminy ustalonej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego istnieje zagrożenie wprowadzania w chaotyczny sposób nowych inwestycji generujących dla omawianego obszaru oraz jego otoczenia zbyt dużo emisji zanieczyszczeń powietrza i wód oraz hałasu, przy jednoczesnym braku rozwiązań pozwalających na ograniczanie negatywnego oddziaływania antropopresji na środowisko, tj. stosowania niskoemisyjnych nośników energii, utrzymania standardów jakości środowiska w zakresie emisji hałasu czy ochrony wód.

Rozwój zainwestowania w oparciu o decyzje administracyjne bez odpowiednich rozwiązań w zakresie ochrony przed zanieczyszczeniami powietrza i wód oraz hałasem, może spowodować stopniowe pogorszenie stanu środowiska lub zwiększenie ryzyka wystąpienia takiego pogorszenia. Zbyt intensywne zainwestowanie terenów może wiązać się z uszczelnieniem dużych powierzchni terenów, co wpłynie na znaczne zmniejszenie zdolności infiltracyjnych gruntów i pogorszenie warunków retencyjnych terenów. Realizacja nowej zabudowy przy braku kompleksowych rozwiązań może również wpłynąć na pogorszenie walorów krajobrazowych przedmiotowego terenu.

Prowadzenie procesów inwestycyjnych jest korzystniejsze dla przestrzeni i środowiska w przypadku, gdy dla danego obszaru obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który określa szereg istotnych zagadnień dotyczących kształtowania ładu przestrzennego oraz zasad ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych.

Do istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, należą:

- obniżanie się poziomu wód podziemnych wskutek zwiększania się powierzchni terenów utwardzonych,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,
- degradacja powierzchni ziemi z uwagi na rolnicze użytkowanie terenu,
- niezadowalająca jakość wód JCWP, w granicach której znajduje się przedmiotowy obszar i konieczność osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCWP.

Na przedmiotowym terenie nie występują problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu miejscowego należą ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe:

- Konwencja Genewska (1979) w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości mająca na celu ochronę człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, łącznie z transgranicznym zanieczyszczeniem powietrza na dalekie odległości,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Rio de Janeiro, 1992), której głównym celem jest zapobieganie dalszym zmianom klimatu globalnego, ze szczególnym uwzględnieniem długoterminowego jego ocieplania na skutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze oraz Protokół z Kioto (1998) stanowiący uzupełnienie Konwencji klimatycznej,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia. Dla osiągnięcia celu w Konwencji określono działania w trzech obszarach dotyczących: zapewnienia społeczeństwu przez władze publiczne dostępu do informacji dotyczących środowiska, ułatwienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających wpływ na środowisko, rozszerzenia warunków dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji w 2000 roku, która ma na celu ochronę różnorodności krajobrazów europejskich, zarówno naturalnych jak i kulturowych, a także racjonalne zagospodarowanie i planowanie krajobrazu,
- Europejska Konwencja o ochronie dziedzictwa archeologicznego sporządzona w La Valetta dnia 16 stycznia 1992 r., zwana Konwencją Maltańską, której celem jest ochrona dziedzictwa archeologicznego jako źródła zbiorowej pamięci europejskiej i jako instrumentu dla badań historycznych i naukowych.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem

z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Do dokumentów ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, której celem jest ustalenie ram dla ochrony śródładowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych,
- Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, która ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, która ma na celu m.in. utrzymanie jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawę w pozostałych przypadkach.

Projekt planu respektuje zasady ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów określających zasady ochrony środowiska i przyrody.

W odniesieniu do ustanowionej w Konwencji Genewskiej i Dyrektywie UE z dnia 21 maja 2008 r. celu ochrony człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza, w projekcie planu ustalono zastosowanie do wytwarzania energii cieplnej paliw płynnych, gazowych i stałych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz alternatywne źródła energii.

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do: prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi, ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem, jak również uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. W projekcie ustala się zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych, ogrodzeń pełnych oraz obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży przekraczającej

300 m². Ponadto ustala się stosowanie jednolitego koloru elewacji oraz w przypadku zastosowania dachów stromych, krycie dachów materiałami w kolorach z palety czerwonej, brązowej lub szarej.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych i lokalnych dokumentów i na ich podstawie są realizowane. Odpowiednie odniesienia są obecne w ustawodawstwie krajowym. Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska polityka ochrony środowiska jest prowadzona na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1057). Polityka ochrony środowiska jest prowadzona również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Istotne z punktu widzenia opracowywanego dokumentu są: „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, jak również „Program Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026”.

„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”

Istotnym dokumentem na poziomie krajowym, dotyczącym ochrony wód jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355), w którym zapisano cele środowiskowe dla poszczególnych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd).

Obszar opracowania planu zlokalizowany jest w granicach JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia - kod RW60000185699 oraz JCWP Olszynka – kod RW600017185694, na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty.

Celem środowiskowym JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia - kod RW60000185699 jest dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Osiągnięcie celów środowiskowych dla ww. części wód jest zagrożone.

Celem środowiskowym JCWP Olszynka – kod RW600017185694 jest dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Osiągnięcie celów środowiskowych dla ww. części wód jest zagrożone. Ustalono odstępstwo od ich realizacji do 2027 roku z uwagi na brak możliwości technicznych, aby je osiągnąć. W programie działań zaplanowano wszystkie możliwe działania mające na celu ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dla dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny, aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.¹

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie).

Obszar opracowania planu zlokalizowany jest w granicach JCWPd nr 60 - kod GW600060. Zgodnie z „Planem”, celem środowiskowym dla tej części wód podziemnych w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny, natomiast celem środowiskowym w zakresie stanu ilościowego jest dobry stan ilościowy. Osiągnięcie celów środowiskowych dla JCWPd nr 60 nie jest zagrożone.

W projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej oraz odprowadzania ścieków bytowych do sieci kanalizacji sanitarnej. Ustala się zachowanie ciągłości istniejącego systemu melioracyjnego, z dopuszczeniem jego przebudowy. Ponadto, ustalono minimalną

¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 355)

powierzchnię terenu biologicznie czynną, co pozwoli na przenikanie wód opadowych i roztopowych w głąb profilu glebowego i zasilanie wód podziemnych. Ponadto wprowadzono nakaz uwzględnienia położenia terenu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin. Mając na uwadze powyższe zakłada się, że wprowadzone w projekcie planu ustalenia nie przyczynią się do pogorszenia jakości wód na omawianym terenie i nie spowodują nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

„Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”

Projekt miejscowego planu uwzględnia działania naprawcze zawarte w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, przyjętym uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z dnia 20 lipca 2020 r., poz. 5954). Do działań naprawczych w skali lokalnej zawartych w „Programie” należą:

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno- bytowej i technologicznej) – przedsiębiorstwa energetyczne, jednostki samorządu terytorialnego, mieszkańcy:
 - nawiązanie współpracy przez samorządy z dostawcami ciepła sieciowego, paliw gazowych,
 - rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię cieplną,
 - rozbudowa sieci gazowych,
 - zmiana (jeżeli jest stosowane) paliwa stałego na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie gazu, energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,
 - ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,
 - zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca
 - na ograniczanie emisji pyłów zawieszonych, w tym zakaz spalania węgla brunatnego,
 - regularne czyszczenie kominów przy spalaniu paliw stałych.
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej) – jednostki samorządu terytorialnego, zarządcy dróg:
 - kontynuacja modernizacji lub wymiany taboru komunikacji miejskiej/gminnej, ze szczególnym uwzględnieniem korelacji ekonomiczno-ekologicznej, tzn. współmierność zaangażowanych środków finansowych do spodziewanych efektów ekologicznych,
 - dążenie do wprowadzenia nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich/gminnych,
 - szkolenia dla prowadzących pojazdy dot. takiego użytkowania pojazdów i sposobu jazdy, aby ograniczać emisję zanieczyszczeń,
 - podejmowanie działań mających na celu stosowanie zachęt do wymiany pojazdów na bardziej przyjazne środowisku (np. uprzywilejowane miejsca parkingowe),
 - kanalizowanie ruchu tranzytowego z ominięciem centralnych części miast i stref zamieszkania,
 - tworzenie stref ograniczonego ruchu i stref uspokojonego ruchu,
 - rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego,
 - polityka cenowa opłat za przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego,
 - rozwój systemu tras rowerowych i infrastruktury rowerowej,
 - rozwój i modernizacja systemu płatnego parkowania w centrach miast,
 - priorytet dla ruchu pieszego, ruchu rowerowego i transportu zbiorowego w centrach miast,
 - tworzenie buspasów oraz wydzielanie przejazdów dla autobusów,
 - budowa systemu parkingów P&R oraz parkingów buforowych wraz z systemem informacji o zajętości miejsc postojowych,
 - wspieranie rozwiązań proekologicznych w zakresie transportu (np. wspieranie stacji ładowania pojazdów elektrycznych).

3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw – przedsiębiorstwa energetyczne:
 - zakaz stosowania węgla brunatnego,
 - ograniczenie emisji pyłu i benzo(a)pirenu w pyłe poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii,
 - zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości zanieczyszczeń,
 - stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony powietrza gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - stosowanie odnawialnych źródeł energii,
 - zmniejszenie strat przesyłu energii.
4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne – zakłady przemysłowe:
 - stosowanie wysokoefektywnych technik ochrony atmosfery gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
 - optymalizacja procesów produkcji w celu ograniczenia emisji substancji do powietrza,
 - zmiana technologii produkcji prowadząca do zmniejszenia emisji pyłów, stopniowe wprowadzanie BAT,
 - stopniowe dostosowywanie instalacji do wymogów emisyjnych zawartych w Dyrektywie 2010/75/UE (IED) i zatwierdzonych konkluzji dla poszczególnych gałęzi przemysłu,
 - podejmowanie działań ograniczających do minimum ryzyko wystąpienia awarii urządzeń ochrony atmosfery (ze szczególnym uwzględnieniem dużych obiektów przemysłowych), a także ich skutków poprzez utrzymywanie urządzeń w dobrym stanie technicznym.
5. W zakresie planowania działań i planowania przestrzennego – jednostki samorządu terytorialnego:
 - opracowanie Gminnego Programu Niskoemisyjny (GPN) zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 2008r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz.U. z 2020 r. poz. 22).
 - uwzględnianie w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłów poprzez działania polegające na:
 - ustalaniu minimalnego współczynnika zieleni na poziomie przynajmniej 20% w obrębie zabudowy mieszkaniowej i usługowej,
 - wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (plac, skwery),
 - tworzenie tzw. zielonej infrastruktury,
 - tworzenie „zielonych” miejsc wypoczynku dla dzieci i osób starszych,
 - zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast,
 - ustalaniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zaleceniem instalowania ogrzewania niskoemisyjnego w nowo planowanej zabudowie,
 - zalecanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym,
 - modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ścisłe centra miast,
 - reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczających ruch samochodowy w ścisłych centrach miast,
 - zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy w miastach,
 - w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg:

- wskazanie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni w pasach drogowych (z roślin o dużych zdolnościach fitoremediacyjnych) oraz późniejszego dbania o ich dobry stan jakościowy,
 - wskazanie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu „zielona ściana” zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających,
 - planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miast”.
6. Uwzględnianie przez podmioty podlegające ustawie o zamówieniach publicznych:
- kryteriów efektywności energetycznej w definiowaniu wymagań dotyczących zakupów produktów (np. klasa efektywności energetycznej, niskie zużycie paliwa, itp.),
 - kryteriów efektywności energetycznej w ramach zakupów usług (np. stosowania zabezpieczeń przed pyleniem w czasie robót budowlanych, segregacji odpadów itp.).
7. Działania kontrolne prowadzone przez uprawnione jednostki:
- wzmocnienie kontroli na stacjach diagnostycznych pojazdów;
 - wzmocnienie kontroli gospodarstw domowych; obiektów sektora handlu i usług oraz małych przedsiębiorstw w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów;
 - wzmocnienie kontroli zakładów przemysłowych na terenie miasta emitujących zanieczyszczenia do powietrza;
 - wzmocnienie kontroli przestrzegania zakazu spalania odpadów zielonych;
 - kontrole czystości kół w pojazdach wyjeżdżających z placów budów;
 - kontrole czystości ulic przy wyjazdach z placów budów;
 - kontrole zabezpieczeń przeciwko pyleniu i roznoszeniu odpadów (np. styropianu) z terenu inwestycji budowlanych oraz w trakcie przewożenia materiałów sypkich.

„Program Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina”

Ustalenia planu przyczynią się do realizacji działań sprecyzowanych w Programie Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026, w którym zawarto ustalenia polityki ekologicznej na szczeblu gminy. Dokument ten jest zgodny z dokumentami wyższego szczebla, tj. europejskimi, krajowymi, wojewódzkimi oraz powiatowymi.

Cele zawarte w Programie Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026:

1. Ochrona jakości powietrza;
2. Dobry stan klimatu Akustycznego Gminy Mosina;
3. Utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach dopuszczalnych;
4. Ochrona przed powodzią oraz racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi;
5. Osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód;
6. Poprawa jakości wody; wyrównanie dysproporcji pomiędzy stopniem zwodociągowania i skanalizowania na terenach wiejskich;
7. Ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kopalni oraz rekultywacja terenów poeksploatacyjnych;
8. Dobra jakość gleb; rekultywacja i rewitalizacja terenów zdegradowanych;
9. Ograniczenie ilości odpadów komunalnych przekazywanych do składowania oraz negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko;
10. Zachowanie różnorodności biologicznej;
11. Prawidłowa gospodarka leśna;
12. Utrzymanie stanu bez incydentów o znamionach poważnej awarii.

Ustalenia planu nie spowodują nieosiągnięcia celów zawartych w Programie Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026.

Dokumentami obowiązującymi na szczeblu krajowym, których ustalenia zostały uwzględnione w opracowywanym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego są również:

I. Krajowy programem oczyszczania ścieków komunalnych, Warszawa, 16 grudnia 2003 r. wraz z aktualizacjami, w zakresie:

- ograniczenia zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami,
- identyfikacji aglomeracji, które powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

W planie ustalono nakaz odprowadzania ścieków bytowych do kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;

II. Krajowy plan gospodarki odpadami 2022 przyjęty uchwałą Nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. (M. P. z 2016 r. poz. 784), w zakresie:

- zapobiegania powstawaniu odpadów oraz wykorzystanie odpadów jako surowca,
- ochrony środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie negatywnemu wpływowi wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, lub zmniejszanie go,
- zmniejszenia ilości powstających odpadów,
- zapewnienia odpowiedniej jakości odpadów opakowaniowych zbieranych selektywnie w gospodarstwach domowych.

W planie ustalono obowiązki postępowania z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

III. Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, w zakresie:

- ograniczenia możliwość zabudowy terenów zagrożonych powodzią, osuwaniem mas ziemnych,
- zapewnienia właściwego odpływu wód deszczowych,
- ograniczanie zanieczyszczania powietrza i wody,
- wdrożenia stabilnych niskoemisyjnych źródeł energii, ochrony różnorodności biologicznej,
- objęcia całego terytorium kraju skutecznym systemem planowania przestrzennego zapewniającego właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów.

W planie ustalono maksymalny procent powierzchni zabudowy. Jednocześnie plan określił minimalną powierzchnię terenu biologicznie czynną. Obszar planu znajduje się poza terenami zagrożonych powodzią, osuwaniem mas ziemnych oraz obszarami odznaczającymi się dużą różnorodnością biologiczną. Ponadto w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustala się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na własnym terenie lub ich odprowadzanie do kanalizacji deszczowej, dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi. Plan wprowadził również na terenie zieleni izolacyjnej zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych oraz zakaz lokalizacji stanowisk postojowych.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko, w tym:

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi na terenach przeznaczonych pod zabudowę będzie miało charakter stały, długoterminowy i związane będzie z posadowieniem budynków. W przedmiotowym planie dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy, o parametrach określonych przez wskaźniki urbanistyczne, co prowadzić będzie do zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienia go w miejscu

lokalizacji budynków. Co więcej istnieje możliwość wystąpienia zmian w ukształtowaniu terenu, obejmujących między innymi wykonanie wykopów, nasypów i wyrównania powierzchni terenów.

Podobnie budowa dróg wewnętrznych do poszczególnych obiektów będzie wymagała zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienia go zgodnie z technologią budowy obiektów komunikacyjnych.

Zmiany w ukształtowaniu terenu oraz strukturze gruntu wystąpią również w przypadku budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej. Na skutek prowadzenia prac budowlanych mogą nastąpić zmiany we właściwościach fizycznych i chemicznych podłoża, jak również przekształcenie powierzchni ziemi o charakterze lokalnym i krótkoterminowym, związane z wykonaniem wykopów.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia planu ograniczające maksymalne powierzchnie zabudowy (wskaźnik intensywności zabudowy) oraz nakazujące zachowanie odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnej.

Zgodnie z mapą ewidencyjną omawiany obszar stanowią grunty orne klasy RV i RVI, pastwiska trwałe PsV, łąki trwałe ŁIV i ŁV, grunty pod rowami W, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws, inne tereny zabudowane Bi oraz nieużytki N. Zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2409), przeznaczenie gruntów rolnych, stanowiących użytki rolne klas I-III, na cele nierolnicze, wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

Potencjalnym zagrożeniem dla gleb jest ewentualne, niewłaściwe gromadzenie odpadów stałych w obrębie działek, do czasu ich odbioru i wywiezienia na składowisko. W zapisach planu ustalono nakaz ochrony powierzchni ziemi i gleby przed zanieczyszczeniami, a w przypadku ich zanieczyszczenia, rekultywację przy uwzględnieniu zapisów planu i zgodnie z przepisami odrębnymi. a także postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi. Na etapie funkcjonowania inwestycji odpady należy gromadzić w sposób selektywny w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej. Dalsze ich zagospodarowanie nastąpi zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2022 poz. 699 ze zm.), które zapewniają ochronę powierzchni ziemi przed skażeniem.

6.2. Oddziaływanie na krajobraz

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do:

- prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi,
- ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem,
- uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Teren objęty opracowaniem nie został objęty prawną formą ochrony krajobrazu, taką jak park krajobrazowy czy obszar chronionego krajobrazu.

Respektując zapisy Konwencji w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ład przestrzennego. Projekt wskazuje tereny przeznaczone pod zabudowę, jak również tereny wyłączone z zabudowy, wyznacza obszary, w granicach których możliwe

jest sytuowanie budynków, określa maksymalne wielkości poszczególnych parametrów zabudowy oraz obiektów i urządzeń towarzyszących. Przyjęte regulacje są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu spójne zagospodarowanie terenu w powiązaniu z istniejącą zabudową oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi, w tym obecnym ukształtowaniem terenu, zielenią oraz wodami powierzchniowymi.

Z uwagi na przyjętą w Studium politykę przestrzenną gminy oraz potrzebę rozwoju terenów inwestycyjnych, obszar opracowania przeznaczono pod zabudowę usługową w zieleni. Prognozuje się, że na obszarze objętym planem nastąpi trwale przekształcenie krajobrazu związane z nową zabudową. Wprowadzenie zabudowy kubaturowej, niwelacja powierzchni terenu oraz ewentualna wycinka drzew i krzewów wpłyną na zmiany wizualne części przedmiotowego terenu. Należy jednak zaznaczyć, że przekształcenie krajobrazu wystąpi przede wszystkim na terenie oznaczonym w projekcie planu symbolem U/ZP, obecnie zainwestowanym w minimalnym stopniu. Odbiór wizualny przestrzeni będzie miał charakter subiektywny i będzie zależny od zastosowanych form architektonicznych.

W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej. Ustalono także lokalizację szpalerów lub rzędów drzew zgodnie z rysunkiem planu oraz zagospodarowanie zielenią wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia, co pozwoli na zwiększenie atrakcyjności krajobrazu oraz poprawi estetykę nowo zainwestowanych terenów.

6.3. Oddziaływanie na powietrze

Na etapie realizacji dopuszczonych w projekcie planu inwestycji wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie wywierać emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, o charakterze niezorganizowanym, związana z robotami budowlanymi. Zagrożeniem jakości powietrza będą prace przy użyciu specjalistycznego sprzętu budowlanego, transport i przeładunek materiałów budowlanych. Wpływ na skalę emisji będą miały warunki atmosferyczne, takie jak: wilgotność powietrza, częstota, wielkość i rodzaj opadów, temperatura powietrza, siła i częstota występowania wiatrów. Wyżej wymienione oddziaływania będą miały charakter krótkoterminowy i wystąpią jedynie w fazie realizacji inwestycji.

Lokalizacja nowej zabudowy wiązać się będzie z powstaniem źródeł emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, obejmujących instalacje grzewcze, z których emitowane są zanieczyszczenia powstające na skutek spalania paliw (SO_2 , NO_2 , CO , CO_2 , pyły). W celu zminimalizowania negatywnego wpływu planowanych przedsięwzięć, w projekcie planu ustala się nakaz stosowania przy pozyskiwaniu ciepła dla celów grzewczych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych.

Na etapie planowania inwestycji zaleca się projektowanie linii zabudowy z uwzględnieniem głównych kierunków panujących wiatrów, w taki sposób, aby zapewnić „przewietrzanie” terenów, jak również projektowanie możliwie największych powierzchni terenów zieleni - nasadzenia drzew i krzewów.

Wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie również wywierać emisja spalin z pojazdów poruszających się istniejącymi i projektowanymi drogami. Przewiduje się, że w związku z powstaniem nowego zainwestowania ruchu samochodowego na istniejących drogach ulegnie zwiększeniu, zatem pogorszeniu może ulec stan zanieczyszczenia powietrza związkami pochodzącymi ze spalania paliw napędowych. Podstawowymi zanieczyszczeniami charakterystycznymi dla komunikacji samochodowej są: tlenki azotu (NO_x), powstające podczas spalania paliw w silnikach, związki ołowiu powstające podczas spalania benzyn etylizowanych, tlenki siarki (SO_x), z przewagą dwutlenku siarki (SO_2), powstające podczas spalania oleju napędowego oraz węglowodory związane z pracą silników wykorzystujących jako paliwo gaz LPG. Na ilość emitowanych przez pojazdy zanieczyszczeń mają wpływ takie czynniki, jak: rodzaj spalanego paliwa, rozwiązania konstrukcyjne silnika i układu paliwowego, pojemność silnika, moc i związane z nimi zużycie paliwa, konstrukcja układu wydechowego (katalizator), stan techniczny silnika i innych podzespołów, prędkość jazdy, technika jazdy, płynność jazdy. Wpływ na skalę emisji będą miały również aktualne warunki atmosferyczne.

W związku z tak dużą ilością zmiennych dokładne oszacowanie ilości wprowadzanych do powietrza substancji nie jest możliwe.

Oddziaływanie na powietrze będzie miało charakter bezpośredni, długoterminowy i zmienny w ciągu doby w przypadku ruchu komunikacyjnego, natomiast w odniesieniu do emisji z urządzeń grzewczych – charakter sezonowy.

Na ograniczenie negatywnych skutków zagospodarowania analizowanego terenu na klimat lokalny i jakość powietrza atmosferycznego wpłyną niewątpliwie zapisy planu nakazujące zachowanie co najmniej 70% powierzchni biologicznie terenu zabudowy usługowej w zieleni oraz zagospodarowanie zielenią wszystkich fragmentów terenów wolnych od utwardzenia.

6.4. Oddziaływanie na klimat

Inwestycje dopuszczone do realizacji na obszarze opracowania planu spowodują nieznaczną modyfikację warunków klimatu lokalnego w zakresie zmiany temperatury oraz wilgotności powietrza, której przyczyną będzie częściowa likwidacja powierzchni biologicznie czynnej, a także wzrost emisji ciepła, pochodzącego ze spalania paliw do celów grzewczych, jak również zwiększenie powierzchni utwardzonych. Należy spodziewać się, że emisja ciepła do atmosfery na skutek realizacji projektowanych inwestycji ograniczy się do obszarów podlegających przekształceniu, a zatem nie spowoduje zmian klimatu na większą skalę.

W projekcie planu wprowadzono zapisy określające minimalny procentowy udział powierzchni terenu biologicznie czynnego terenu zabudowy usługowej w zieleni, w celu zapewnienia równowagi dla lokalnego mikroklimatu. Ponadto ustala się zagospodarowanie zielenią wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia oraz lokalizację szpalerów lub rzędów drzew zgodnie z rysunkiem planu. Nasadzenia roślinności towarzyszącej zabudowie będą miały znaczenie przy oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu, poprzez gromadzenie ich na powierzchni liści oraz jednoczesnej produkcji tlenu.

Zgodnie ze „Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, wykonanym przez Ministerstwo Środowiska sektor budownictwa jest szczególnie wrażliwy na kilka elementów klimatu, zwłaszcza na wiatry i opady. Oddziaływanie tych czynników klimatycznych powinna znaleźć swoje odbicie w zakresie projektowania zarówno posadowienia, jak i konstrukcji niosącej budowli. Oddziaływanie deszczy jest szczególnie ważne w odniesieniu do problemu sprawności sieci kanalizacyjnych oraz występowania osuwisk skarp. Prognozy odnośnie wiatrów wskazują na nasilenie się zjawisk takich jak trąby powietrzne lub huragany, aczkolwiek trudno jest określić strefy szczególnie zagrożone tym zjawiskiem. Zwrócić należy uwagę na dużą dynamikę zmian warunków klimatycznych, które mogą negatywnie wpływać zarówno na wykonawstwo robót, jak i na właściwości wyrobów budowlanych w tym ich trwałość.

6.5. Oddziaływanie na wody

W projekcie planu ustalono zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej oraz odprowadzania ścieków bytowych do sieci kanalizacji sanitarnej. Dopuszczono retencjonowanie wód opadowych i roztopowych w podziemnych zbiornikach z możliwością ich wtórnego wykorzystywania do celów bytowo – gospodarczych, natomiast zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na własnym terenie lub ich odprowadzanie do kanalizacji deszczowej, dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi. Zgodnie z § 28 ust. 1 i ust. 2 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Zgodnie z § 8 pkt 1 ww. rozporządzenia przez budynki niskie rozumie się budynki o wysokości do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji

nadziemnych wyłącznie. Ponieważ w projekcie planu ustala się lokalizację budynków informuję, iż w przypadku terenów z budynkami niskimi podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych winno być ich zatrzymanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu, przed odprowadzeniem do odbiornika (np. poprzez spływ przez powierzchnie zadarnione). Natomiast dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych są ograniczone (np. duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne itd.). Natomiast zgodnie z § 17 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzeniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych i roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311) wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej: terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha, obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości, jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, bez oczyszczania.

Czynnikiem wpływającym negatywnie na stan ilościowy wód podziemnych będzie uszczelnienie gruntu poprzez zabudowę oraz towarzyszące jej powierzchnie utwardzone, co spowoduje pozbawienie go naturalnych zdolności filtracyjnych i ograniczenie spływu wód opadowych i roztopowych. Stabilizująco na poziom wód gruntowych wpłynie określenie minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej.

W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia potencjalnego zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego w fazie realizacji inwestycji wykonawca powinien odizolować zaplecze budowlane od gruntu i wód gruntowych. Miejsce składowania materiałów budowlanych należy odpowiednio uszczelnić i zabezpieczyć za pomocą geosyntetyków, natomiast materiały wykorzystywane w trakcie budowy należy przechowywać w szczelnych kontenerach spełniających wymagania przeciwpożarowe i ochrony środowiska

Nie przewiduje się znacznej ingerencji projektowanych inwestycji, w zbiorniki i ciekły wodne znajdujący się wewnątrz i przy granicy opracowania.

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin (Koło-Odra), w związku z czym wszelkie działania inwestycyjne powinny uwzględniać konieczność ochrony wód podziemnych i powierzchniowych, tak aby planowany sposób zagospodarowania przestrzennego nie stanowił dla nich zagrożenia, wszelkie działania związane z realizacją i funkcjonowaniem wszelkich inwestycji powinny zapewniać eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, celem zachowania właściwych parametrów fizyko-chemicznych wód podziemnych.

W związku z położeniem przedmiotowego obszaru w zasięgu występowania najkorzystniejszych struktur wodonośnych, w projekcie planu ustalono nakaz uwzględnienia położenia terenu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 150 (czwartorzędowy) – Pradolina Warszawa-Berlin (Koło-Odra).

W związku z powyższym zakłada się, że realizacja ustaleń projektu planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCW, w obrębie której zlokalizowany jest przedmiotowy obszar, a także nie przyczyni się do uszczuplenia zasobów ani do obniżenia jakości ww. GZWP. Ustalenia planu poprzez odpowiednie zapisy z zakresu gospodarki wodno-ściekowej oraz ochrony powierzchni ziemi skutecznie minimalizują ryzyko pogorszenia stanu jakości wód.

Realizacja stawów/oczek wodnych/zbiorników wodnych o powierzchni do 2500 m², budowli wodnych, przystani kajakowej i mostu, kondygnacji podziemnych i podziemnych zbiorników, a także przebudowa istniejących rowów melioracyjnych nie wpłynie negatywnie na poziom zwierciadła wód podziemnych i powierzchniowych występujących na obszarze opracowania i poza jego granicami.

6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Tak jak już wspomniano w niniejszej prognozie, przedmiotowy obszar zlokalizowany jest w obrębie udokumentowanego złoża kopalin – Mosina - węgle brunatne, nr 768, zaś za południową granicą przedmiotowego obszaru występują dwa udokumentowane złoża kruszywa naturalnego – Krosinko oraz Krosinko II. Zgodnie z posiadanymi informacjami, dla ww. złóż nie został wyznaczony ani obszar, ani teren górniczy.

Realizacja ustaleń przedmiotowego projektu planu nie będzie wpływała na stan i jakość zasobów naturalnych, występujących w obrębie omawianego w prognozie obszaru. Prace prowadzone w granicach projektu planu nie będą naruszały głębokich utworów geologicznych, a funkcjonowanie nowo wybudowanych obiektów nie będzie wiązało się z wykorzystaniem zasobów węgla brunatnego, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania na te zasoby naturalne.

6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Faza realizacji ustaleń projektu planu spowoduje zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej oraz częściowe zniszczenie istniejącej szaty roślinnej przedmiotowego obszaru. Należy zaznaczyć, że w wyniku realizacji inwestycji zniszczona zostanie wyłącznie szata roślinna pól uprawnych, o niskiej przydatności przyrodniczej, reprezentowanej przez siedliska segetalne związane z polami uprawnymi oraz zbiorowiska łąkowe. W tym celu projekt planu nakazuje zagospodarowanie zielenią wszystkich powierzchni nieutwardzonych. W kontekście różnorodności biologicznej istotne będzie jednak to, jaka roślinność zostanie wprowadzona na dany teren. Ważne jest, aby charakteryzowała się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń.

Na terenach usługowych z zielenią, w celu zniwelowania negatywnego wpływu powierzchni zabudowanych, projekt planu określa maksymalny procent zabudowy na 5% terenu oraz minimalny procent zachowania powierzchni biologicznie czynnych na 70% powierzchni terenu, co w przypadku zabudowy usługowej należy uznać za relatywnie duży udział powierzchni nieuszczelnionej. W ten sposób zachowane zostaną powierzchnie o podłożu zbliżonym do naturalnego, umożliwiające wprowadzanie nowej roślinności.

W wyniku ubytku terenów wolnych od zabudowy, zlikwidowane zostaną potencjalne siedliska drobnych ssaków polnych oraz potencjalne miejsca gniazdowania ptaków. Zakłada się, że zwierzęta te przeniosą się na okoliczne pola lub łąki. Ponadto przekształcenia monotonych roślinie terenów upraw rolnych w tereny zieleni towarzyszącej zabudowie być może polepszy warunki dla bytowania zwierząt. W odniesieniu do terenów rolnych, które poddawane były regularnym zabiegom agrotechnicznym, ilość i różnorodność zwierząt, każdorazowo zmieniała się, dostosowując do aktualnych upraw. W efekcie realizacji planu, różnorodność wprowadzonych zazwyczaj wieloletnich nasadzeń drzew, krzewów i bylin, może przyczynić się do ustabilizowania składu gatunkowego zwierząt.

Czasowy oraz ograniczony przestrzennie, niekorzystny wpływ na organizmy żywe, w tym na zwierzęta, wystąpi na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia prac budowlanych z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu (silniki pracujących maszyn) oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części terenu (tymczasowe drogi

dojazdowe, miejsca składowania materiałów budowlanych), co skutkować będzie wycofywaniem się z tych terenów poszczególnych gatunków zwierząt.

Ustalenia projektu planu są korzystne w odniesieniu do większości siedlisk związanych z obecnością kanału Olszynka. W celu ochrony flory i fauny występującej wzdłuż ciek, w centralnej części opracowania, projekt planu ustala odrębne przeznaczenie tego obszaru jako terenu wód powierzchniowych i zieleni. Ustalono tu zachowanie kanału oraz dopuszczenie zieleni izolacyjnej, mogącej stanowić, w razie konieczności, ochronę ciek przed potencjalną presją terenów usługowych. Dodatkowo w obszarze, o którym mowa nakazano lokalizację szpalerów drzew, co niewątpliwie wpłynie na zwiększenie różnorodności biologicznej. Pozostawiono również pas zieleni izolacyjnej, gdzie zakazano lokalizacji budynków kubaturowych, obiektów tymczasowych oraz miejsc parkingowych. Pozytywne dla rozwoju bioróżnorodności może okazać się również zapis dopuszczający lokalizację stawów i oczek wodnych na terenach U/ZP.

Dopuszczenie lokalizacji przystani kajakowej oraz budowli wodnych i urządzeń melioracji wodnych na terenie wód powierzchniowych i zieleni oznaczonym symbolem WS/ZP może wpłynąć negatywnie na gatunki zwierząt wodnych oraz bytujących na łądzie w okolicach kanału Olszynki. W celu zapobiegania i ograniczenia negatywnych oddziaływań należy planować wykopy i wstępne prace budowlane poza okresami rozrodczymi zwierząt oraz zwrócić uwagę na ewentualne ich występowanie na terenie inwestycyjnym przed rozpoczęciem owych prac. Jeżeli jakiegokolwiek zwierzę łądowe zostanie znalezione na palcu budowy należy niezwłocznie, w bezpieczny dla niego sposób, przenieść je w miejsce, będące jego naturalnym miejscem występowania, tj. las, łąka, itp. Zwierzęta wodne zamieszkujące kanał Olszynki najprawdopodobniej już w okresie robót budowlanych zmienią miejsce bytowania na kanał Mosiński lub środkowy bądź górny bieg kanału Olszynki. Po zakończeniu prac budowlanych wodne gatunki zwierząt mogą powrócić w okolice ujścia kanału Olszynki do kanału Mosińskiego, zwłaszcza poza okresem spływów kajakowych.

6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Cały obszar objęty planem znajduje się w zasięgu udokumentowanego złoża węgla brunatnego „Mosina” o nr złoża 768, jednakże nie przewiduje się eksploatacji tego złoża.

Niewielka część terenu obejmująca odnogę Kanału Olszynka znajduje się w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat. Zakres terenu objętego obszarem szczególnego zagrożenia powodzią jest jednak niewielki i ponadto obszar ten jest już obecnie zalany wodą, zatem nie przewiduje się, aby dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Realizacja ustaleń planu na terenach przeznaczonych do zabudowy usługowej w zieleni, obecnie w zdecydowanej większości niezainwestowanych, lokalizacja nowej zabudowy usługowej oraz budowa nowych dróg wewnętrznych skutkować będą natomiast zwiększeniem ilości dóbr materialnych na obszarze opracowania.

Ze względu na brak występowania w granicach planu jakichkolwiek dóbr kultury (poza stanowiskami archeologicznymi), stanowiących dziedzictwo kulturowe, zapisy analizowanego dokumentu nie odnoszą się do tego zagadnienia.

Wprowadzono nakaz prowadzenia badań archeologicznych lub ratowniczych badań wykopaliskowych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia właściwego konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem pozwolenia na budowę.

Działania na rzecz ochrony dziedzictwa archeologicznego zapisane w ustaleniach projektu planu są zgodne z ideą Europejskiej Konwencji o ochronie dziedzictwa archeologicznego, przyjętej przez Polskę w 1996 r., tzw. Konwencji Maltańskiej. Najważniejszym rezultatem Konwencji jest zapewnienie, iż żadna

inwestycja nie będzie niszczyła stanowisk archeologicznych bez przeprowadzenia wcześniejszych wykopalisk ratowniczych.

Oddziaływanie zapisów projektu planu na dobra materialne występujące na analizowanym obszarze, rozumiane jako wytwory kultury i sztuki oraz elementy infrastruktury technicznej i społecznej, będzie wiązało się z możliwością budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej, co pozytywnie wpłynie na rozwój wsi Krosinko.

6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

Nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Przedmiotowe grunty nie należą do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi lub osuwiskami.

Cały obszar objęty planem znajduje się w zasięgu udokumentowanego złoża węgla brunatnego „Mosina” o nr złoża 768, jednakże nie przewiduje się eksploatacji tego złoża.

Niewielka część terenu obejmująca odnogę Kanału Olszynka znajduje się w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat. Zakres terenu objętego obszarem szczególnego zagrożenia powodzią jest jednak niewielki i ponadto obszar ten jest już obecnie zalany wodą.

Zakłada się pozytywny wpływ realizacji ustaleń planu na ludzi, z uwagi na utworzenie nowych terenów inwestycyjnych i powstanie obiektów generujących miejsca pracy.

Wpływ na klimat akustyczny oraz generowanie wibracji znacznej części obszaru opracowania planu, będzie miał ruch komunikacyjny odbywający się drogami gminnymi oraz wewnętrznymi. Oddziaływanie będzie charakteryzowało się zmiennością w ciągu doby. Ruch pojazdów korzystających z ww. dróg będzie większy w porze dziennej, natomiast w porze nocnej będzie znikomy. Zakłada się, że emisja hałasu nie będzie przyczyną znaczących uciążliwości dla mieszkańców.

Odnosząc się do wyżej wymienionych aktów prawnych, w celu ochrony klimatu akustycznego, na zagospodarowanych zgodnie z ustaleniami projektu planu terenach, należy zapewnić dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, jeżeli realizowane inwestycje będą tego wymagały. W projektowanym dokumencie ustala się dla terenów U/ZP w przypadku lokalizacji hoteli dopuszczalne poziomy hałasu dla tych obiektów jak dla terenów przeznaczonych pod budynki zamieszkania zbiorowego, zgodnie z przepisami w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, dla terenów U/ZP w przypadku lokalizacji obiektów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży dopuszczalne poziomy hałasu dla tych obiektów jak dla terenów przeznaczonych pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zgodnie z przepisami w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, dla terenów U/ZP w przypadku lokalizacji obiektów z zakresu sportu i rekreacji dopuszczalne poziomy hałasu dla tych obiektów jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zgodnie z przepisami w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz dla istniejącej zabudowy zagrodowej zlokalizowanej na terenie działki 280/6 obręb Krosinko, dopuszczalne poziomy hałasu jak dla terenów zabudowy zagrodowej, zgodnie z przepisami w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku;

Przewiduje się, że na etapie robót budowlanych warunki przebywania na obszarze planu oraz w jego otoczeniu będą czasowo niekomfortowe z powodu zwiększonego poziomu hałasu oraz zanieczyszczenia powietrza spowodowanego emisją spalin i pyleniem. Nie prognozuje się jednak docelowego pogorszenia klimatu akustycznego na terenach sąsiednich w związku z powstaniem projektowanej zabudowy.

6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

Obszar objęty projektem planu położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. W odległości około 20 m od obszaru objętego planem znajduje się Wielkopolski Park Narodowy – otulina, zaś w odległości ok. 460 m od obszaru objętego planem znajduje się: Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony - Ostoja Rogalińska PLB300017, Natura 2000 Specjalnej Obszary Ochrony - Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz Wielkopolski Park Narodowy.

Spodziewane ubytki wśród awifauny w żaden istotny sposób nie wpłyną na stan lokalnej populacji zwierząt. Na etapie eksploatacji należy liczyć się z oddziaływaniami takimi jak np. utrudnienie migracji zwierząt, w szczególności wzdłuż doliny Kanału Mosińskiego. Nie przewiduje się, aby realizacja zabudowy o projektowanej funkcji miała znaczący wpływ na populacje gatunków chronionych. Zanieczyszczenia chemikaliami, emisje spalin i hałasu z przejeżdżających pojazdów są stałym oddziaływaniem jednak o mniej istotnym znaczeniu dla środowiska. Hałas może natomiast wpływać na zachowania godowe i terytorialne ptaków.

Do rozwiązań minimalizujących na walory fauny zaliczyć można: lokalizację szpalerów lub rzędów drzew zgodnie z rysunkiem planu, zagospodarowanie zielenią wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia, lokalizację nasadzeń składających się z zieleni nisko i wysoko piennej, z gatunków rodzimych roślinności liściastej i iglastej, tworzących barierę wizualną i psychoakustyczną.

Należy podkreślić, iż na podstawie art. 75 ust. 1 Prawa ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę gatunków oraz siedlisk roślin i zwierząt objętych ochroną.

W związku z powyższym zakłada się, że ustalenia projektu planu poprzez odpowiednie zapisy zminimalizują ryzyko pogorszenia stanu sąsiednich obszarów Natura 2000.

6.11. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie, w tym na obszary chronione, są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności i ich zasięgu przestrzennego. Wpływ skutków realizacji ustaleń planów, na poszczególne komponenty środowiska można podzielić na: bezpośredni, pośredni, wtórny i skumulowany. Ponadto można je rozpatrywać w kontekście czasu oddziaływania:

- długoterminowego (w skali kilkudziesięciu lat),
- średnioterminowego (około 5 – 10 lat),
- krótkoterminowego (około 1 roku),
- chwilowego (około 1 doby).

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w podrozdziałach 6.1-6.10. oraz w poniższej tabeli (Tabela 3.).

Tabela 3. Przewidywane oddziaływanie skutków realizacji miejscowego planu na elementy środowiska

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stale	chwilowe	pozytywne/obojętne	negatywne	Brak oddziaływania
obszar Natura 2000												•
różnorodność biologiczna		•	•				•			•		
ludzie		•		•			•			•		
zwierzęta		•		•			•				•	
rośliny	•			•			•			•		
woda		•	•				•			•		
powietrze	•			•			•		•		•	
powierzchnia ziemi	•			•			•	•			•	
krajobraz	•			•			•	•		•		
klimat		•	•				•				•	
zasoby naturalne												•
zabytki		•					•			•		
dobra materialne		•					•			•		

Źródło: opracowanie własne.

Na podstawie powyższej analizy stwierdza się, że skutki realizacji ustaleń miejscowego planu wpłyną pozytywnie na:

- ludzi i dobra materialne, w związku z rozwojem terenów inwestycyjnych,
- roślinność z uwagi na wprowadzenie różnogatunkowych nasadzeń zieleni, dopuszczenie lokalizacji stawów i oczek wodnych,
- wody, z uwagi na docelowe uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej.

Realizacji ustaleń projektu planu wpłyną negatywnie na:

- zwierzęta, ze względu na ich okresową migrację, w związku z realizacją ustaleń projektu planu,
- powierzchnię ziemi, ze względu na uszczelnienie gruntu w miejscach realizacji inwestycji,
- powietrze, z uwagi na generowanie zanieczyszczeń do powietrza przez źródła grzewcze budynków i pojazdy samochodowe,

Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 i inne formy ochrony przyrody, a także zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne.

7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego obszaru w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń planu na środowisko.

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Ustalenia przedmiotowego planu przewidują działania mające na celu zapobieganie i ograniczanie ewentualnych negatywnych oddziaływań zamierzeń inwestycyjnych na środowisko – przedstawione w rozdziale 6. niniejszej prognozy.

Dla pełnej ochrony środowiska, mającej na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska, zarówno na obszarze opracowania planu, jak i w jego sąsiedztwie, w związku z realizacją ustalonych w planie przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego dobrania rozwiązań technicznych i technologicznych.

Ponadto należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska,
- odpowiednie wyprofilowanie powierzchni dróg, zapewniające powierzchniowy spływ wód opadowych oraz w miarę możliwości stosowanie nawierzchni przepuszczających wodę,
- zdjęcie próchniczej warstwy gleby (humusu) w miejscach posadowienia nowych budynków i wtórne jej wykorzystanie,
- obowiązek selektywnego gromadzenia odpadów i powierzanie ich wywozu i składowania wyspecjalizowanym firmom,
- właściwe rozmieszczenie obiektów budowlanych, umożliwiające przewietrzanie zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów,
- prowadzenie prac ziemnych, z zachowaniem terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczy i roztopów wiosennych, w celu ochrony podłoża,
- stosowanie kompensacji przyrodniczej, w tym przeznaczanie powierzchni niezabudowanych i nieutwardzonych na zieleń.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami aktów prawnych. Podczas funkcjonowania zrealizowanych przedsięwzięć na przedmiotowym terenie zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, trudnych do określenia i zminimalizowania w zapisach ustaleń planu (np. wystąpienie wypadków, pożarów lub awarii infrastruktury technicznej). Zgodnie z art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku.

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie polegał na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.

Należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie:

- jakości wód,
- jakości (zanieczyszczenia) powietrza,
- jakości gleb,
- jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu),
- gospodarowania odpadami.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

Nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych, zakładając, że omawiany projekt jest projektem jedynym, optymalnym zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów sąsiednich oraz przeznaczenie tego obszaru w Studium determinują proponowane w projekcie planu rozwiązania, co pozwoli na realizację planowanego sposobu zainwestowania w rejonie wsi Krosinko, gmina Mosina.

11. Streszczenie

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania dla terenów zabudowy usługowej w zieleni w Krosinku, obejmującego działki nr geod. 268, 269, 270, 271/1, 271/2, 279, 280/4, 290/9, 280/4, 280/10, 280/11, 280/12, 300/2, 301/2 we wsi Krosinko, sporządzanego na podstawie uchwały Nr XVI/91/11 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 2 września 2011 roku.

Na obszarze objętym opracowaniem nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Prognoza składa się z 12 rozdziałów.

Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie, w którym przedstawiono podstawy formalno-prawne, zakres i cel prognozy oraz informacje o zastosowanych metodach oraz materiałach i dokumentach uwzględnionych przy jej sporządzaniu. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

W rozdziale drugim zaprezentowano stan środowiska na obszarze objętym projektem. Obszar opracowania projektu planu położony jest w południowo-zachodniej części gminy Mosina, w obrębie geodezyjnym Krosinko, obejmuje działki o nr ewid. 268, 269, 270, 271/1, 271/2, 279, 280/4, 290/9, 280/4, 280/10, 280/11, 280/12, 300/2, 301/2, których łączna powierzchnia wynosi ok. 27,6658 ha. Na części działki o nr ewid. 280/12 znajdują się budynki w zabudowie zagrodowej. Na obszarze objętym planem usytuowany jest ciek wodny o nazwie Kanał Olszynka.

Zgodnie z mapą ewidencyjną omawiany obszar stanowią grunty orne klasy RV i RVI, pastwiska trwałe PsV, łąki trwałe ŁIV i ŁV, grunty pod rowami W, grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi Ws, inne tereny zabudowane Bi oraz nieużytki N.

Sąsiedztwo przedmiotowych terenów stanowią: gminna droga, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny rolnicze, lasy oraz tereny wód śródlądowych powierzchniowych – stawy oraz Kanał Mosiński.

Obszar objęty projektem planu położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Rozdział trzeci obejmuje informacje o zawartości i głównych celach projektu planu. Projekt sporządzany jest na wniosek właściciela przedmiotowego terenu. Według uzasadnienia do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu celem opracowania jest umożliwienie prowadzenia na tym terenie działalności usługowej w zieleni. Przedmiotem ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu są:

- tereny zabudowy usługowej w zieleni, oznaczone symbolami **1U/ZP**, **2U/ZP** i **3U/ZP**;
- tereny zieleni izolacyjnej, oznaczone symbolami **1ZI** i **2ZI**;
- teren wód powierzchniowych i zieleni, oznaczony symbolem **WS/ZP**;

- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami **1KDW, 2KDW i 3KDW**.

W rozdziale czwartym zawarto informację dotyczącą istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu, do których należą:

- obniżanie się poziomu wód podziemnych wskutek zwiększania się powierzchni terenów utwardzonych,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerasanitarnych,
- degradacja powierzchni ziemi z uwagi na rolnicze użytkowanie terenu,
- niezadowolająca jakość wód JCWP, w granicach której znajduje się przedmiotowy obszar i konieczność osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCWP.

Część piąta dotyczy wskazania celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym z podaniem sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu. Wykazano, iż zapisy planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej, wspólnotowej i krajowej tj. przeciwdziałają zmianom klimatu, chronią różnorodność biologiczną, przyczyniają się do racjonalnego wykorzystania wody i energii z rozwojem energetyki odnawialnej, uporządkowania gospodarowania odpadami oraz do poprawy jakości powietrza atmosferycznego.

W rozdziale szóstym przeprowadzono analizę oddziaływania ustaleń miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska. Obszar objęty projektem planu położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. W odległości około 20 m od obszaru objętego planem znajduje się Wielkopolski Park Narodowy – otulina, zaś w odległości ok. 460 m od obszaru objętego planem znajduje się: Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony - Ostoja Rogalińska PLB300017, Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony - Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz Wielkopolski Park Narodowy. Przedmiotowy obszar zlokalizowany jest w obrębie udokumentowanego złoża kopalin - Mosina węgle brunatne, zaś za południową granicą przedmiotowego obszaru występują dwa udokumentowane złoża kruszywa naturalnego – Krosinko oraz Krosinko II. Zgodnie z posiadanymi informacjami, dla ww. złóż nie został wyznaczony ani obszar, ani teren górniczy. Omawiany obszar położony jest w zasięgu występowania udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin. Obszar planu częściowo położony jest na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat.

Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 i inne formy ochrony przyrody, a także zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne.

W rozdziale siódmym wykazano brak transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

W rozdziale ósmym przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu. W związku z realizacją ustalonych w planie przedsięwzięć, projekty budowlane tych inwestycji powinny zawierać zalecenia odpowiedniego doboru rozwiązań technicznych i technologicznych.

Rozdział dziewiąty zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania, do których należy prowadzenie bieżących analiz, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ocenę skutków realizacji zapisów planów zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku. Ponadto należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie: jakości wód, jakości (zanieczyszczenia) powietrza, jakości gleb, jakości klimatu akustycznego (oddziaływanie hałasu), oddziaływania pól elektromagnetycznych i gospodarowania odpadami.

W rozdziale dziesiątym przedstawiono wyjaśnienie braku rozwiązania alternatywnego do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Rozdział jedenasty zawiera streszczenie w języku niespecjalistycznym.

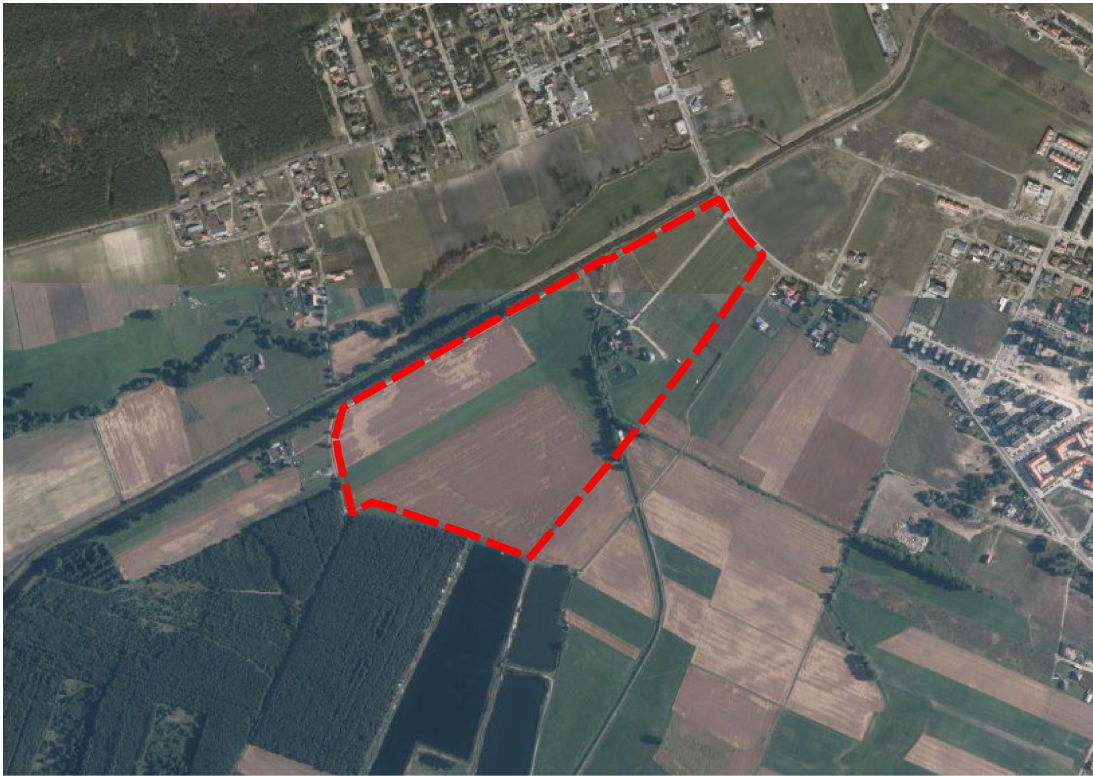
W rozdziale dwunastym znajdują się załączniki graficzne przedstawiające położenie terenu.

Podsumowując ustalenia planu, poprzez szereg zapisów zapewniających ochronę istotnych elementów środowiska, prowadzą do zminimalizowania negatywnych skutków nowej urbanizacji. Niezbędnym warunkiem będzie precyzyjne egzekwowanie ustaleń planu miejscowego i przestrzeganie wymogów środowiska wynikających z przepisów odrębnych. Rozwój zainwestowania przedmiotowego terenu jest możliwy tylko w zakresie funkcji określonych w planie.

W związku z powyższymi uwagami, przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku, natomiast udostępni nowe tereny inwestycyjne we wsi Krosinko w gminie Mosina.

12. Załączniki graficzne

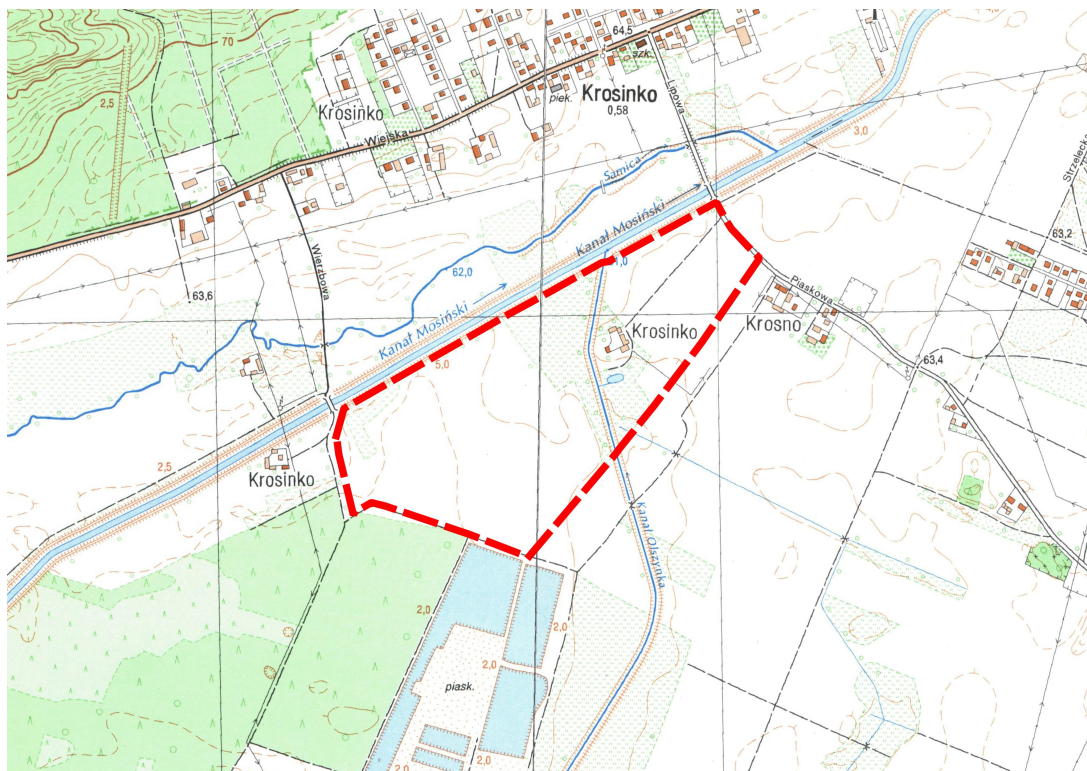
Załącznik nr 1. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na tle ortofotomapy

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

--- Granica obszaru objętego opracowaniem planu

Załącznik nr 2. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem planu na tle mapy topograficznej

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

--- Granica obszaru objętego opracowaniem planu